

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

8. P-470/2015

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja P.Š.D. ZENTA, sa sjedištem u Splitu, Cvjetna 1, OIB: 46046204116, koga zastupa punomoćnik Kruno Peronja, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika CANTAL MARINE d.o.o. Republika Slovenija, 1000 Ljubljana, Ulica Jožeta Jame 14, koga zastupa punomoćnik Rino Petričić, odvjetnik u Splitu, radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika dana 8.svibnja 2017. godine, objavljena dana 20.srpnja 2017. godine,

presudio je

I Nalaže se tuženiku CANTAL MARINE d.o.o., Republika Slovenija, 1000 Ljubljana, Ulica Jožeta Jame 14, da u roku od 8 dana, isplati tužitelju P.Š.D. ZENTA, sa sjedištem u Splitu, Cvjetna 1, OIB: 46046204116, na ime korištenja veza iznos od 50.075,55 kn, zajedno sa zateznom kamatom koja teče i to:

- na iznos od 3.338,37 kn od 1. svibnja 2014. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. lipnja 2014. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. srpnja 2014. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. kolovoza 2014. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. rujna 2014. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. listopada 2014. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. studenog 2014. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. prosinca 2014. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. siječnja 2015. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. veljače 2015. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. ožujka 2015. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. travnja 2015. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. svibnja 2015. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. lipnja 2015. godine;
- na iznos od 3.338,37 kn od 1. srpnja 2015. godine,

do 31.07.2015.godine po stopi od 15% godišnje, od 1.08.2015.godine do 31.12.2015.godine po stopi od 10,14% godišnje, od 1.01.2016.godine do 30.06.2016.godine po stopi od 10,05% godišnje, od 01.07.2016.godine do 31.prosinca 2016. godine po stopi od 9,88% godišnje, a od 1.siječnja 2017. godine pa do isplate po stopi od je 9,68% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

II Dužan je tuženik tužitelju u roku od 8 dana isplatiti parnični trošak u iznosu od 16.075,00 kn, zajedno sa zateznom kamatom koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje

Pred ovim sudom zaprimljena je dana 9. srpnja 2015. godine tužba tužitelja P.Š.D. ZENTA, sa sjedištem u Splitu, Cvjetna 1, OIB: 46046204116, protiv tuženika CANTAL MARINE d.o.o., Republika Slovenija, 1000 Ljubljana, Ulica Jožeta Jame 14, radi isplate.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da koristi luku posebne namjene, temeljem Ugovora o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene broj 20-15a/98. Naime, tužitelju je navedenim Ugovorom dodijeljena koncesija na pomorskom dobru, športska lučica Zenta.

U razdoblju od 1. travnja 2014. godine pa do 30. lipnja 2015. godine plovilo tuženika Relif III (tip Linsen, dužine: 13,11 m) neovlašteno koristi vez na privezištu u luci Zenta bez ikakvog pravnog osnova. Stoga se predlaže sudu donijeti presudu kojom će obvezati tuženika na plaćanje naknade za korištenje veza na privezištu u lučici Zenta.

Pred ovim sudom zaprimljen je dana 31. svibnja 2016. godine odgovor na tužbu tuženika. U svom odgovoru na tužbu tuženik je naveo da nije vlasnik predmetnog plovila, niti je u ovom slučaju ugovorna strana. Ističe da nikad nisu bili u ugovornom odnosu s tužiteljem.

Detaljniji odgovor na tužbu dat je podneskom 22. rujna 2016.godine. Tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu, ističući da je netočan navod da tuženik neovlašteno koristi vez na privezištu u Zenti, zapadnom lukobranu, za brod Relif III (tip Linsen, dužine: 13,11 m). Naime, tuženik ponovno ističe, da niti je vlasnik predmetnog plovila, a niti je ikad bio vlasnik istog. Slijedom navedenog smatra netočnim navode tužitelja da bi koristio vez bez zaključenog ugovora, odnosno bez ikakvog pravnog temelja, budući da nije niti je ikad bio vlasnik predmetnog plovila, slijedom čega ističe prigovor promašene pasivne legitimacije.

Tuženik je istakao i prigovor nedostatka aktivne legitimacije, ističući da ne odgovara istini da je tužitelj koncesionar na pomorskom dobru temeljem ugovora broj 2181/1-2-98-2. Naime, iz dopisa Upravnog odjela za turizam i pomorstvo Splitsko dalmatinske županije, da je razvidno da je tužitelju istekla koncesija dana 30.lipnja 2014. godine. Stoga tužitelj koristi lučicu bez valjanog pravnog osnova.

U dokaznom postupku sud je izvršio pregled spisu priloženih isprava, saslušao svjedoke Vladu Majića, Vladu Bužančića i Dijanu Bezić.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Nadležnost ovog suda temelji se na odredbi čl. 7. st.1. toč.b. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i vijeća od 12.prosinca 2012.godine, o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima.

U konkretnom slučaju mjerodavno je pravo Republike Hrvatske u skladu s čl. 4. st.1. toč. b. Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i vijeća od 17.lipnja 2008.godine, o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze.

Među strankama nisu sporne sljedeće činjenice:

- da je između tužitelja i Splitsko dalmatinske županije bio zaključen Ugovor o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene – športske lučice Zenta;
- da je tužitelju temeljem navedenog Ugovora izdana koncesija koja je upisana u registru koncesija pod brojem 18521;
- da je tužitelju istekla koncesija dana 30.lipnja 2014. godine.

U ovom postupku je osporena, kako aktivna, tako i pasivna legitimacija, odnosno istaknut je prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja i prigovor promašene pasivne legitimacije na strani tuženika. Također je sporno da li je tuženik vlasnik plovila za koje se traži naknada za korištenje veza.

O upravljanju pomorskim dobrom od strane tužitelja.

Kako je već rečeno, tužitelj je imao zaključen Ugovor o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene – športske luke Zenta, broj 2181/1-2-98-2.

Nesporno je utvrđeno da je tužitelju koncesija istekla dana 30.lipnja 2014. godine, što znači da tužitelj od 1.srpnja 2014.godine, upravlja športskom lučicom Zenta, bez koncesije, radi čega je istaknut prigovor nedostatka aktivne legitimacije.

Lučica Zenta predstavlja lučicu posebne namjene. Temeljem odredbe članka 42. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama («Narodne novine» broj:158/03, 100/04, 141/06, 38/09, 123/11 i 56/16), luke otvorene za javni promet se razvrstavaju na luke od značaja za Republiku Hrvatsku i luke od županijskog značaja. Predmetna luka je sada luka od značaja za Republiku Hrvatsku i tužitelj je podnio Republici Hrvatskoj zahtjev za dodjelu koncesije.

Sud je iskazom svjedoka Vlade Bužančića utvrdio da je tužitelj od 1998.godine bio koncesionar odlukom Splitsko dalmatinske županije za području lučice Zenta, a koncesija da je istekla 1.srpnja 2014.godine. Međutim, i nakon 1.srpnja 2014.godine tužitelj obavlja sve poslove na području luke Zenta, uredno plaća koncesijsku naknadu u državni proračun nadležnom Ministarstvu pomorstva, što također proizlazi iz spisu priloženih dokaza o uplati naknade za

koncesiju u državni proračun. Tužitelj koncesijsku naknadu za korištenje pomorskog dobra uplaćuje u državni proračun iz razloga što je došlo do izmjene Zakona po kojoj su sportske lučice, a među kojima i Zenta, od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku, pa tako i koncesiju za obavljanje lučkih djelatnosti izdaje Vlada Republike Hrvatske preko Ministarstva pomorstva.

Dakle, u konkretnom slučaju radilo bi se o svojevrsnom poslovođstvu bez naloga reguliranom odredbom članka 1121 Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine» broj: 35/05. i 41/08., 125/11 i 78/15 – dalje ZOO), po kojoj se obavljanju tuđeg posla bez naloga ili ovlaštenja može pristupiti samo ako posao ne trpi odgađanje, te predstoji šteta ili propuštanje očite koristi.

Ovdje se postavlja pitanje što bi se desilo da je tužitelj prestao upravljati pomorskim dobrom, nakon isteka koncesije. Stvorilo bi se stanje svojevrsnog bezvlađa u kojem nitko ne bi bio odgovoran ni za što. To bi značilo da nitko ne održava lučicu, da nitko ne mora plaćati vez, da svatko može koristiti vez koji želi, da bilo tko može neometano otuđiti stvari iz lučice, pa je upravo takvo poslovođstvo bez naloga potrebno da bi se spriječila potencijalna šteta do koje bi došlo bez takvog upravljanja.

O odnosu između tužitelja i tuženika.

Tužitelj od tuženika potražuje naknadu za korištenje veza za plovilo Relif III (tip Linsen, dužine: 13,11 m).

Na okolnost vezivanja brodova i plaćanja naknade za vez saslušani su svjedoci Vlado Majić, Dijana Bezić i Vlado Bužančić.

Svjedoci su saslušani na ročištu održanom dana 4.travnja 2017.godine.

U svom iskazu svjedok Vlado Bužančić je naveo da je zaposlen sam kod tužitelja od 1989.godine i radi na poslovima tajnika društva. Posao tajnika društva obuhvaća: organizaciju poslovanja u lučici sa devet zaposlenih, kontrolu naplate izvršavanja ugovornih obveza, predstavljanje i zastupanje društva pred tijelima državne uprave na sudu i dr. Tužitelj je od 1998.godine bio koncesionar odlukom Splitsko dalmatinske županije na području lučice Zenta, a koncesija da je istekla 1.srpnja 2014.godine. Ističe da i nakon 1.srpnja 2014.godine, tužitelj obavlja sve poslove na području luke Zenta, da uredno plaća koncesijsku naknadu u državni proračun nadležnom Ministarstvu pomorstva, a to iz razloga što je došlo do izmjene Zakona po kojoj sportske lučice, a među kojima i Zenta, su od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku, pa tako i koncesiju za obavljanje lučkih djelatnosti izdaje Vlada Republike Hrvatske preko Ministarstva pomorstva. Navodi da je tužitelj od nadležnog Ministarstva zatražio produženje koncesije i da je Ministarstvo upoznato s tim da tužitelj zajedno obavlja djelatnost, a upravo da je od tužitelja i traženo da utvrdi nadopunu granica odnosno pomorskog dobra i luke posebne namjene. Tvrtka Cantal Marine d.o.o. da je imala na vezu u sportskoj lučici dva broda i to u periodu od 1.travnja 2014.godine do negdje kraja lipnja 2015.godine. U cijelom tom vremenu tuženik da nije platio naknadu za vez, iako ga je tužitelj uredno pozivao sa obrazloženjem da je vez plaćen tvrtki Sat jahte d.o.o. Međutim Sat jahte d.o.o. da nisu sa tužiteljem imale zaključen ugovor po kojem bi mogle vršiti naplatu, a ugovor koji je prije bio zaključen, da je istekao sa 1.travnja 2014.godine.

Svjedokinja Dijana Bezić u svom iskazu navodi da je zaposlena kod tužitelja 21 godinu, a da radi na poslovima blagajnika-administratora. U opis posla kojeg obavlja svjedokinja spada evidencija plovila, naplata veza, dostavljanje dokumentacije knjigovodstvu i sl. Ističe da je tvrtka Cantal marine d.o.o. imala brodove na vezu, sjeća se da je ta tvrtka imala na vezu dva broda. Međutim, tvrtka s tužiteljem nije zaključila ugovor o vezu, a koristila je prostor odnosno vez u vremenu od 1.04.2014.godine do 30.06.2015.godine. Ovakav slučaj kakav je opisala nije izoliran. Tužitelj da je tuženika pozvao na zaključenje ugovora i plaćanje veza najprije usmeno preko kapetana Vlade Majića, a zatim i telefonskim putem, te nakon toga putem maila i preko odvjetničkog ureda. Ne sjeća se što su iz Cantal marine d.o.o., naveli kao obrazloženje neplaćanja, ali misli da su spomenuli ugovor sa Sat jahtama d.o.o. i tužiteljev istek koncesije. Misli da je koncesija istekla u srpnju 2014.godine, ali nakon toga da su nastavili s radom kao i prije.

Svjedok Vlado Majić u svom iskazu navodi da je kod tužitelja zaposlen od 17.03.2008.godine, te da radi kao kapetan sportske luke Zenta. Svjedokov posao obuhvaća: tehničko vođenje luke, prihvat i smještaj plovila, provjera dokumenata plovila, sigurnost u luci. Tužitelj da je imao koncesiju za obavljanje djelatnosti do 30. lipnja 2014.godine, ali da je i nakon toga nastavio s obavljanjem djelatnosti, a na vrijeme je podnijet zahtjev za produženje koncesije tužitelju, kao i da je čitava dokumentacija dostavljena Ministarstvu pomorstva, prometa i veza. Ministarstvo zna da tužitelj koristi lučicu jer im uplaćuju koncesiju u državni proračun, a Ministarstvo se tužitelju krajem 2015.godine, obratilo sa zahtjevom da utvrde granice lučkog područja. Što se tiče plovila tvrtke Cantal marine d.o.o, ističe da je ta tvrtka imala na vezu dva plovila i to u razdoblju od 1.04.2014.godine do 30.06.2015.godine. Međutim, tuženik da nije platio naknadu za vez, sve s obrazloženjem da su već platili vez društvu Sat jahte d.o.o. Koliko je svjedoku poznato djelatnici Sat jahte d.o.o. nisu pružali nikakve usluge plovilima tuženika, a da li su oni stvarno platili vez Sat jahtama d.o.o., to mu nije poznato. Vez nisu ni mogli platiti društvu Sat jahte d.o.o. iz razloga što to društvo, a temeljem ugovora zaključenog s tužiteljem, moglo obavljati djelatnost servisiranja plovila, s tim da je taj Ugovor o poslovnoj tehničkoj suradnji istekao 1.04.2014.godine. Ističem da su tuženika upozoravali, kako usmeno tako i pismeno o obvezi plaćanja veza i sklapanja ugovora, a s obzirom da su koristili (dva veza). Tuženik čak ni ne negira da je bio vezan već samo ističe da je vez platio Sat jahtama d.o.o.

Sud je iskazima svjedoka koje prihvaća kao međusobno neproturječne i neproturječne sa spisom drugim priloženim ispravama utvrdio da je tuženik imao na vezu u Sportskoj lučici Zenta dva broda u periodu od 1.travnja 2014. godine, do kraja lipnja 2014.godine. U cijelom tom vremenu tuženik nije platio naknadu za vez, iako ga je tužitelj pozivao da to učini. Tuženik je kao obrazloženje neplaćanja naveo da je vez platio tvrtki Sat jahte d.o.o. Također je utvrđeno da tužitelj s tuženikom nije zaključio Ugovor o vezu, iako je tuženik koristio dva veza.

Da je tuženik koristio vez proizlazi i iz dopisa upućenog tužitelju u kojem se navodi da je tuženik zaključio Ugovor s tvrtkom Sat jahte d.o.o. koja tvrtka ih je zastupala prema PŠD Zenta. Međutim, tvrtka Sat jahte d.o.o. nije nikada imala koncesiju na pomorskom dobru-Lučici Zenta. Ta je tvrtka imala s tužiteljem Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji koji je istekao 1.travnja 2014.godine, što je utvrđeno iskazom svjedoka Vlade Majića.

Nije za ovaj postupak relevantno da li je tuženik vlasnik predmetnog plovila Rellif III, a također se smatra bitnim istaći da je upravo tuženik sa Sat jahte d.o.o. zaključio ugovor o vezu.

Tužitelj je u spis dostavio cjenik usluga, uvidom u koji proizlazi da je naknada pravilno obračunata čak i u manjem iznosu.

Što se tiče ovlaštenja za zastupanje, ističe se da je točan navod da je tijelima tužitelja istekao mandat. Međutim, tužbu u ovom predmetu je napisao odvjetnik kojem je punomoć izdao tajnik društva koji je osoba ovlaštena zastupati društvo pred državnim tijelima kao zaposlenik temeljem odredbi Pravilnika o radu tužitelja dostavljenih na listu spisa 83.

Odluka o trošku temelji se na čl.154. st.1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13) tužitelju je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14.) priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7 točka 1) u iznosu 1.000,00 kn,

trošak zastupanja na ročištima 15.lipnja 2016.godine, 26.rujna 2016.godine, 26.listopada 2016.godine, 21.prosinca 2016.godine, 8.veljače 2017.godine, 4.travnja 2017.godine, 8.svibnja 2017.godine, (Tbr. 9 točka 1) svako u iznosu od po 1.000,00 kn, trošak sastava podneska 13.listopada 2016.godine, 2.studenog 2016.godine, 22.prosinca 2016.godine, (Tbr. 8 točka 1) svaki u iznosu od 1.000,00 kn, trošak pristupa na ročište za objavu odluke (Tbr. 9 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, što sveukupno iznosi 11.500,00 kn. Tužitelju je priznat PDV u iznosu od 2.875,00 kn, trošak pristojbe tužbe i presude u ukupnom iznosu od 1.700,00 kn, odnosno ukupno 16.075,00 kn. Radi toga u odnosu na trošak odlučeno kao pod točkom II izreke presude.

U Splitu, dana 20.srpnja 2017. godine

S U D A C

MARIJA BALIĆ JURISIĆ, v.r.
za točnost otpayka-ovlašteni službenik
Sanda Karaman

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalbu u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.